

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-MAIL: LUBLIN@UOKIK.GOV.PL

LUBLIN, DNIA 16 MAJA 2007R.

RLU- 430-03/07/MW

DECYZJA RLU 17 /2007

Stosownie do treści art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 z późn. zm.) oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. nr 18 poz. 172 ze zm.), w związku z treścią art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 331) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia kary pieniężnej na P.W. A. sp. z o.o. w Cz.

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

na podstawie art. 102 ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.) nakłada się z tytułu zwłoki w wykonaniu pkt. II Decyzji Prezesa UOKiK z dnia UOKiK z dnia 26 sierpnia 2005 r. RLU -29/05 na P.W. A. sp. z o.o. w Cz. 66-016 , ul. Kwiatowa 5 karę pieniężną w wysokości 47 000 euro (czterdzieści siedem tysięcy euro), co stanowi równowartość 180 066, 40 zł (sto osiemdziesiąt tysięcy sześćdziesiąt sześć złotych, czterdzieści groszy).

Uzasadnienie

W dniu 8 stycznia 2007r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia, czy Decyzja Prezesa UOKiK z dnia 26 sierpnia 2005 r. RLU -29/05 stwierdzająca stosowanie i nakazująca zaniechanie stosowania przez P.W. A. sp. z o.o. z siedzibą w Cz. praktyk

naruszających zbiorowe interesy konsumentów określonych w art. 23 a ust.1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (w brzmieniu Dz.U. 2003. Nr 86 poz. 804, zmiany: Dz.U. Nr 170 poz. 1652, Dz.U. 2004 Nr 93 poz. 891, Nr 96 poz. 959) oraz nakazująca przedsiębiorcy publikację sentencji decyzji w formie ogłoszenia w dwóch tytułach dzienników o zasięgu ogólnopolskim o charakterze wielobranżowym w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji, została wykonana.

W toku tego postępowania Prezes Urzędu zobowiązał P.W. A. sp. z o.o. do wykazania, że Decyzja Prezesa UOKiK z dnia 26 sierpnia 2005 r. RLU -29/05 została wykonana. Organ antymonopolowy poczynił również ustalenia w zakresie treści ulotek firmowych załączanych aktualnie przez przedsiębiorcę do obuwia marki „inblu” .

Przedsiębiorca pismem z dnia 23 lutego 2007r. wyjaśnił, że obowiązek nałożony w/w decyzją, w zakresie obowiązku publikacji, zostanie wykonany poprzez opublikowanie nakazanych ogłoszeń w ogólnopolskich dziennikach niebranżowych „Rzeczpospolita” oraz „Dziennik” w dniu 24 lutego 2007r.

Ustalenia dokonane w toku postępowania wyjaśniającego czyniły uzasadnionym wszczęcie z dniem 5 marca 2007r. postępowania administracyjnego oraz postawienie P.W. A. sp. z o.o. zarzutu niewykonania lub zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu RLU-29/05 z dnia 26 sierpnia 2005r.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego P.W. A. sp. z o.o. wyjaśniło, że dokonało zlecenia publikacji sentencji Decyzji Prezesa Urzędu RLU-29/05 z dnia 26 sierpnia 2005r. w „Dzienniku” – ogłoszenie ukazało się w nr 47 z dnia 25 lutego 2007r. oraz w Rzeczpospolitej - ogłoszenie ukazało się w nr 47 z dnia 24- 25 lutego 2007. Na dowód powyższego załączyło kserokopię ogłoszeń wraz z pierwszą stroną dzienników.

W zakresie nałożonego na przedsiębiorcę w pkt. I sentencji decyzji obowiązku zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, P.W. A. sp. z o.o. przesłało kserokopię wzoru ulotki aktualnie stosowanej w celu udokumentowania zmiany treści ulotki zakwestionowanej w decyzji. Przedsiębiorca wyjaśnił, że ulotkę nowej treści opracowano i wdrożono do zastosowania niezwłocznie po wszczęciu postępowania Rlu-61-35/06/MW prowadzonego przez Delegaturę w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zakończonego decyzją z dnia 26 sierpnia 2005r.

Nadto przedsiębiorca stwierdził, że w istocie, z uwagi na cel nałożonego obowiązku w zakresie publikacji sentencji decyzji, nie nastąpiła zwłoka w wykonaniu tego obowiązku w stosunku do terminu 14 dniowego od daty uprawomocnienia, określonej w decyzji. Po pierwsze więc, A. wprowadziło nowy wzór nie czekając na zakończenie postępowania przed Prezesem Urzędu i rozstrzygnięcie w przedmiocie zaskarżonej decyzji. Ze względu także na aspekt „społecznego” oddziaływania obowiązku publikacji treści decyzji, niewielkie opóźnienie w zakresie 14 dniowego terminie nie miało, zdaniem przedsiębiorcy, jakiegokolwiek skutku, bowiem - jeszcze przed terminem do wniesienia odwołania od decyzji, na podstawie – prawdopodobnie informacji udzielonych przez Delegaturę UOKiK w największych ogólnopolskich dziennikach Rzeczpospolita, Gazecie Wyborczej, jak również w prasie lokalnej ukazały się obszernie artykuły z podaniem danych spółki, omawiające sentencję oraz tło wydanej decyzji. Zatem, zdaniem przedsiębiorcy – uznać należy, że w rzeczywistości decyzja została wykonana, stąd wnosi o nienakładanie kary w prowadzonym postępowaniu.

Prezes Urzędu ustalił i zważył co następuje :

W dniu 07.11.2006r., wskutek oddalenia wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 14 września 2006r. sygn. akt XVII Ama 96/05 odwołania P.W. A. sp. z o.o., uprawomocniła się Decyzja RLU-29/05, w której Prezes Urzędu na podstawie art. 23 c ustawy o ochronie (w brzmieniu Dz.U. 2003 Nr 86 poz. 804, zmiany: Dz.U. Nr 170 poz. 1652, Dz.U. 2004 Nr 93 poz. 891, Nr 96 poz. 959) _ stwierdził stosowanie i zobowiązał P.W. A. sp. z o.o. w Cz. do zaniechania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określone w art. 23 a ust.1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (w brzmieniu j.w.) oraz do opublikowania w formie ogłoszenia w dwóch tytułach dzienników o zasięgu ogólnopolskim o charakterze wielobranżowym sentencji decyzji w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji. Praktyka stosowana przez przedsiębiorcę polegała na naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów określonych w art. 23 a ust. 2 ustawy o ochronie (...), poprzez naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnych, prawdziwych i pełnych informacji, poprzez zamieszczenie w ulotkach informacyjnych załączanych do obuwia marki „inblu” nierzetelnych i nieprawdziwej informacji co do możliwości reklamacji tego obuwia.

W punkcie II w/w Decyzji Prezes Urzędu zobowiązał w/w przedsiębiorcę do opublikowania w formie ogłoszenia w dwóch tytułach dzienników o zasięgu ogólnopolskim o charakterze niebranżowym, w ramce, czcionką nie mniejszą jak 5 mm, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, sentencji w/w decyzji .

Organ antymonopolowy uznał za prawdziwe wyjaśnienia przedsiębiorcy, że treść stosowanych ulotek została zmieniona, a zakwestionowane zapisy wyeliminowane z ich treści. Na ocenę tą wpłynęły ustalenia organu antymonopolowego dokonane w toku kontroli podjętej w postępowaniu wyjaśniającym. Kontrola przeprowadzona w trzech wybranych losowo sklepach obuwniczych na terenie L. wykazała, że w dniu 08.01.2007r. w sklepach obuwniczych nie było już zakwestionowanych ulotek, co oznacza, że zostały wycofane z dystrybucji. Prezes Urzędu wziął także pod uwagę, że do organu antymonopolowego nie wpłynęła żadna skarga na P.W. A. sp. z o.o. w zakresie praktyki opisanej w sentencji decyzji.

Pozostaje zatem kwestia ustalenia, z jaką datą treść ulotek została zmieniona. Jakkolwiek P.W. A. sp. z o.o., tak w toku postępowania administracyjnego RLU – 61-35/05/MW zakończonego wydaniem Decyzji RLU -29/05 jak i w odwołaniu od tej decyzji zapewniało, że treść ulotek została zmieniona, jeszcze w toku postępowania RLU – 61-35/05/MW, to jednak nie przedstawiło żadnego dowodu na poparcie tego twierdzenia. Stąd też, mając na uwadze, że ciężar dowodu zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, zgodnie z treścią art.23e ust.3 ustawy o ochronie (...) obciąża przedsiębiorcę, który się powołuje na tę okoliczność, zarówno Prezes Urzędu w dacie wydania decyzji RLU -29/05, jak i SOK i K w dacie orzekania nie stwierdzili, że przedsiębiorca zaniechał stosowania zarzuconej mu praktyki. Brak jest zatem podstaw, by w niniejszym postępowaniu uznać, że treść ulotek zmieniona została jeszcze przed wydaniem Decyzji RLU -29/05.

Natomiast, w postępowaniu o nałożenie kary z tytułu niewykonania lub zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu, to na organie antymonopolowym ciąży ciężar

wykazania prawdziwości zarzutu stawianego przedsiębiorcy. Z uwagi zatem na deklaracje przedsiębiorcy o dokonaniu zmiany treści ulotek jeszcze przed wydaniem decyzji RLU -29/05 poparte kserokopią ulotek o zmienionej treści złożonych w toku postępowania dowodowego oraz brak bezpośrednich dowodów wskazujących, że w dacie uprawomocnienia decyzji ulotki o kwestionowanej treści nadal były stosowane Prezes Urzędu uznał, że brak jest podstaw do stwierdzenia, że Decyzja Prezesa Urzędu, w dacie jej uprawomocnienia w punkcie I nie została wykonana.

Natomiast w odniesieniu do obowiązku nałożonego na przedsiębiorcę określonego w pkt. II sentencji decyzji, organ antymonopolowy ustalił, że został on wykonany w dniu 24-25 lutego 2007r. poprzez publikację sentencji decyzji w „Dzienniku” Nr 47 oraz „Rzeczpospolitej” nr 47, zgodnie z wymaganiami ustalonymi w decyzji. Dodatkowo przedsiębiorca, nad treścią sentencji decyzji umieszczonej w ramce, opublikował taką samą czcionką swoje oświadczenie o treści następującej: „PW A. sp. z o.o. z siedzibą w Cz. w odniesieniu do przedstawionego poniżej problemu zapewnia, że jeszcze przed wydaniem decyzji przez Prezesa UOKiK wszelkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane już w roku 2005 oraz wprowadzone nowe zasady dotyczące informacji o reklamacjach, a zainteresowane strony usatysfakcjonowane”.

W postępowaniu administracyjnym wszczętym na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy o ochronie (...) P.W. A. sp. z o.o. postawiono zarzut niewykonania lub zwłoki w wykonaniu Decyzji Prezesa Urzędu RLU-29/05 z dnia 26 sierpnia 2005r., którego udowodnienie skutkuje nałożeniem na przedsiębiorcę kary pieniężnej na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji konsumentów (Dz.U. 2005 Nr 244 poz. 2080 ze zm.) .

W toku postępowania dowodowego z dniem 20 kwietnia 2007r. uchylona została ustawa z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji konsumentów, na podstawie której wszczęto postępowanie administracyjne o nałożenie na P.W. A. sp. z o.o. kary pieniężnej. Miejsce jej zastąpiła ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U Nr 50 poz.3126) . Przepisy przejściowe w art. 131 nowej ustawy stanowią, że do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów i nie zakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Stąd, dla oceny stanu faktycznego w niniejszej sprawie bezpośrednio zastosowanie ma art. 102 ust. 1 ustawy 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, na podstawie której wszczęto niniejsze postępowanie.

Przepis ten stanowi, że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 500 do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 9, 11 a ust. 1 art. 18 ust. 1 art. 19 ust. 1 art. 20 ust. 2 i 4 i art.23 c oraz art. 88 ust. 1 i 3, postanowień wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz koncentracji; karę pieniężną nakłada się licząc od daty wskazanej w decyzji .

Jakkolwiek w pkt. I sentencji decyzji nie określono od kiedy przedsiębiorca ma obowiązek zaniechać stosowania praktyki, czyli wykonać decyzję, to zgodnie z jedną z podstawowych zasad porządku prawnego tj. dwuinstancyjności postępowania,

decyzja jest wykonalna jeżeli jest ostateczna (wykonalność decyzji nieostatecznych jest wyjątkiem i dotyczy tylko decyzji, którym nadano rygor natychmiastowej wykonalności). Ostateczność decyzji oznacza jej prawomocność i wyznacza ją brak możliwości jej zaskarżenia zwykłymi środkami zaskarżenia. Datą prawomocności decyzji jest dzień następujący po bezskutecznym upływie terminu do złożenia środka odwoławczego od decyzji lub wyroku zapadłego w wyniku złożenia odwołania. W okolicznościach sprawy decyzja stała się prawomocna a więc wykonalna z dniem 7 listopada 2006r. Prawomocność decyzji oznacza, że powinna być ona wykonana niezwłocznie, a więc bez uzasadnionej zwłoki, co jednak nie oznacza natychmiast.

Prezes Urzędu przyjął, że PW A. Sp. z o.o. wykonało obowiązek określony w pkt. I decyzji RLU- 29/05 z dnia 25 sierpnia 2005 r. tj. dotyczący wyeliminowania ze stosowanych ulotek zakwestionowanych zapisów w dacie uprawomocnienia się decyzji, a zatem nie pozostawało w zwłoce z wykonaniem tego obowiązku. Natomiast z ustaleń dokonanych w postępowaniu dowodowym bezspornie wynika, że obowiązek określony w pkt. II wykonało dopiero w dniu 24-25.02.2007.

W związku z powyższym, w ocenie Prezesa Urzędu, A. pozostawało w zwłoce w wypełnieniu obowiązku nałożonego na niego w pkt. II sentencji decyzji. Termin publikacji określono w sentencji decyzji jako 14 dni od daty otrzymania decyzji. Przedsiębiorca w tym terminie nie opublikował sentencji decyzji, złożył natomiast od niej odwołanie. Do czasu zatem rozstrzygnięcia sporu obowiązek publikacji decyzji był zawieszony. Wyrok oddalający odwołanie PW A. Sp. z o.o. od decyzji zapadł w dniu 14.09.2006r. zaś uprawomocnił się z dniem 7 listopada 2006r. Skoro zatem, przedsiębiorca miał obowiązek wykonać punkt II decyzji ciągu 14 dni od daty otrzymania decyzji, to 14 dni należy również doliczyć przedsiębiorcy do daty 7 listopada 2006r. W ten sposób obliczony termin do wykonania decyzji przez A. to dzień następujący po upływie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji tj. 21 listopad 2006r. Stąd zwłoka w wykonaniu punktu II Decyzji liczona jest od dnia 21 listopada 2006 do 23 lutego 2007r. i wynosi 94 dni. Skoro wykazano, że przedsiębiorca pozostawał w zwłoce w wykonaniu decyzji, spełniona została podstawowa przesłanka warunkująca nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej.

Organ antymonopolowy nie uznał argumentacji przedsiębiorcy, że decyzja w całości została wykonana jeszcze przed uprawomocnieniem decyzji. W szczególności nie podziela stanowiska A. , że fakt zamieszczenia po dacie wydania decyzji przez organ antymonopolowy a przed złożeniem od niej odwołania w dziennikach artykułów poruszających kwestie dotyczące zarzutu stawianego A. i treści wydanej decyzji, traktować można jako wykonanie punktu II sentencji decyzji. Przede wszystkim stwierdzić należy, że treść sentencji decyzji nigdy nie została opublikowana. Zobowiązanie do opublikowania treści sentencji decyzji ma umocowanie w art. 23c ust.2 ustawy o ochronie (...), który statuuje - w świetle ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumenta - jedyną dolegliwą sankcję z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Stąd obowiązek publikacji nałożony został na podmiot, który stosował praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów. Aspekt represyjny obowiązku musi dotyczyć przedsiębiorcę, którego dotyczy decyzja, zaś aspekt prewencyjny zostanie osiągnięty tylko wówczas, gdy sentencja decyzji zostanie w całości opublikowana.

Kary pieniężne za niewykonanie lub zwłokę w wykonaniu decyzji i wyroków mogą być co do zasady nakładane jedynie wówczas, gdy przedsiębiorcy można przypisać winę za zwłokę lub niewykonanie. Stanowisko takie prezentuje orzecznictwo

antymonopolowe (wyrok SA z dnia 02.12.1998 XVII Ama 55/98) bowiem podstawą odpowiedzialności w prawie polskim jest wina.

P.W. A. nie powołało się na żadne okoliczności wyłączające nałożenie kary pieniężnej, w tym na okoliczność braku winy. W ocenie Prezesa Urzędu, brak publikacji sentencji decyzji – zgodnie z wymogiem jej pkt. II nastąpił z winy przedsiębiorcy, zapewne z winy nieumyślnej tj. poprzez niedbalstwo. Mając na uwadze, że zlecenie publikacji nastąpiło dopiero po otrzymaniu przez A. postanowienia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, sądzić można, że gdyby organ antymonopolowy nie podjął w dniu 8 stycznia 2007r. czynności wyjaśniających sentencja decyzji do dzisiaj nie byłaby opublikowana.

Organ antymonopolowy dokonując oceny zasadności nałożenia kary pieniężnej na A. z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu dokonał ważenia z jednej strony interesów przedsiębiorcy, z drugiej zaś strony interesów społecznych tj. zbiorowych interesów konsumentów, dla ochrony których ustawodawca ustanowił narzędzia przewidziane niniejszą ustawą.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej jest uzasadnione. Kary nakładane na przedsiębiorców na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy o ochronie (...) niezależnie od tego, że pełnią przede wszystkim funkcję represyjną, to mają również na celu powstrzymanie przedsiębiorcy przed niewykonaniem decyzji Prezesa w przyszłości. Aspekt prewencyjny kar nakładanych z tytułu niewykonania decyzji spełni swoją funkcję tylko wtedy, gdy kary te nakładane będą konsekwentnie w każdym przypadku naruszenia tego rodzaju. Odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej może mieć miejsce tylko w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach. W niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby odstąpienie od nałożenia kary.

Funkcja represyjna jest spełniona jedynie wówczas, gdy kara pieniężna stanowi dla przedsiębiorcy realną dolegliwość, jakkolwiek nie nadmierną dolegliwość.

Art. 104 ustawy o ochronie stanowi, że przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 101- 103 , należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczność uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Kara pieniężna nałożona na P.W.A. Sp. z o.o. wynosi 47 000 euro, co stanowi równowartość 180 066, 40 zł. Organ antymonopolowy przyjął jako podstawę jej ustalenia dzienną stawkę kary najniższą z przewidzianych ustawą tj. 500 Euro za każdy dzień zwłoki. Skoro zwłoka wynosi 94 dni to kara pieniężna za cały okres zwłoki wynosi 47 000 euro.

Organ antymonopolowy przyjął dzienną stawkę kary najniższą z przewidzianych ustawą tj. 500 Euro za każdy dzień zwłoki z uwagi na fakt , że P.W. A. Sp. z o.o. nie wykonało nałożonego obowiązku jedynie w zakresie punktu II sentencji decyzji a nadto dopuściło się przedmiotowego naruszenia przepisów ustawy po raz pierwszy.

W ocenie Prezesa kara w tej wysokości jest odpowiednia do podniesionych wyżej okoliczności naruszenia przepisów ustawy .

Przeliczenie 1 euro na PLN zostało dokonane w oparciu o wskaźnik 1euro=3,8312 zł ogłoszone w Tabeli Nr 252 przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu 29.12.2006r.

Karę pieniężną należy wpłacić w ciągu 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji do Narodowego Banku Polskiego, Oddział Okręgowy w Warszawie na rachunek Nr 5110101010007878223 1 000000 .

Mając powyższe na względzie Prezes UOK i K orzekł jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 1 ustawy w związku z art. 479²⁸ § 2 kpc , przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia .

Otrzymuje :

1/

Z upoważnienia Prezesa UOKIK
Dyrektor Delegatury w L.
Ewa Wiszniowska